

A BORDO DO ABRAKADABRA POLOS SETE MARES (III)

Por: Maracaibo

“Camaróns, percebes e santiaguiños e todo ben regado cunhas copas de viño albariño”

Gran parte daquela fortuna quedou para as necesidades das familias da illa... e todo por un puñado de perlas negras. Os 20 dentes de marfil do cachalote albino varado en Porto do Sol, serían tallados polos ourives da Escola de Artes e Oficios.

A primeiros de setembro, levamos áncoras e carro-meiros, gaitas e panos ao vento. Rumbo Sur... a un longo... fondeando na encantada praia de Rodas... o vapor-correo Marqués de Campo partía do porto de Vigo co destino ao sur de Inglaterra. Pesqueiros do bou, lugres e bergantíns, a enseada de Barra... acolledoras vilas de Cangas, Bouzas, Moaña... carros do país mariscando, vapores na beiramar, a Baía de Vicus... e un biquiño. Traíñas e gamelas, temóns, velas, redes e patelas no Berbés ulindo a brea mariñeira. Polo espigón, emigrantes con boinas e viseiras esperando os botes da Nelson Lines, moitos embarcaron nos cruceiros cunhas bágoas Un iate de vapor na Portela e unha goleta de Redondela na enseada de San Simón, o capitán Carolo e o patrón Bullo, somerxían a campá de bronce enfronte de San Adrián o 22 de setembro; unha batea de ostras, o casco dun remachado alxibe se reconverteu nunha cabria flotante... a campá, buzos e unha draga. Compañía de Rescates Subacuáticos... a flota de Indias e a Batalla de Rande de 1702. “La luz eléctrica submarina”.

Once galeóns afundidos no lamacento fondo gris... galeóns e navíos... 28 pecios localizados dende o ano 1766 en que Willian Evans utilizou a campá e as escafandros... o Hidroscopio, a Aspiradora, no futuro rescatárase ao galeón “Santo Cristo de Maracaibo” nas luminescentes profundidades das Illas Cíes, ao (SW) de Monteferro a 98 metros, con ollos de delfín e pinzas de boi. Oito millóns de pezas de a oito, tortas e lingotes de vella prata e barras de ouro de lei.

Soterrado no fondo, empresa da Armada e do Tesouro do Estado.

Cinco meses despois daquel tráxico ano de 1934... na pesca do caladoiro, arribamos no florido maio cos albatros e mascatos.... o voo do cisne, as bodegas estibadas e secas as follas salgadas co vento do mar. Pola proa ao sur, as estrelas Arturo, duras singraduras deixando polas amuras de popa á Cruz do Norte, ás Osas e á Polar, a contrabordo de grandes veleiros. Vapores, buques de guerra, submarinos e o aceiro blindado... outra vez volvían a aumentar os ventos da guerra.

Á altura do Faro de Sálvora, soprando o fresco vento do (NW) en popa e rizado o trapo, xa ulía nas Illas de Ons, o bacallau de San Juan de Terra Nova.

Así cantaba Alfonsiño na Illa, contentiña cunha cunchiña chea de tinta femia:

“Filla do abundante Banco de Terra Nova
devora, desova e engorda,
e acabarás colgada nunha cociña,
plana, seca e rodeada de sal gorda.”

COLABORA
ACTIVIDADES:

Concello de
BUEU

